

[Statsministeren.]

Regeringen har tilkendegivet, at den vil modvirke virkningerne for pensionister af overgangen til kildeskat. Vi er naturligvis rede til at overveje andre forslag, som har et klart socialpolitisk sigte. Men jeg vil gerne understrege, at vi ved vurderingen af disse problemer må overveje, i hvilket omfang det i den nuværende situation vil være det rigtige at gå videre med løsningen af sådanne opgaver, når det uvægerlig vil øge kravene til tilbageholdenhed i forbruget hos de grupper, der som lønmodtagere og som erhvervsdrivende er aktive i produktionen.

Lad mig til slut konkludere disse betragtninger derhen, at regeringen er rede til at overveje konkrete problemer, så længe det kan ske under respekt for den stabiliseringspolitik, herunder den finanspolitik, vi har afstukket og fået tilslutning til fra et flertal her i folketinget. Ud over disse grænser hverken kan eller vil vi gå.

Udviklingen på betalingsbalancen er blevet et problem af højeste prioritet. Det er for os afgørende at forsvare kronens internationale værdi og sikre grundlaget for opretholdelsen af en høj beskæftigelsesgrad, og det kan kun lykkes i det omfang, vi opnår en gradvis forbedring af betalingsbalancen. Vi ved, at det forudsætter, at vi fastholder en politik, som pålægger alle grupper i samfundet tilbageholdenhed, men det er en nødvendighed, og denne politik vil blive fastholdt, indtil det tilsigtede mål er nået.

Krog Hansen: Jeg skal komme med nogle enkelte bemærkninger til det, som statsministeren har været inde på. Det har været noget svært overhovedet at nå at skrive noget ned, idet det jo var et forholdsvis kort indlæg, statsministeren kom med, men vi får vel lejlighed til at drøfte det nærmere igennem senere.

Når statsministeren taler så meget om de økonomiske problemer, blev det lagt op, som om vi i oppositionen er tilhængere af et stort valutaunderskud, som om vi i oppositionen ikke ønsker en stabil handelsbalance. Det er jo ikke rigtigt; vi synes bare, det er forkert, at det er de samme mennesker, der hver eneste gang skal betale. Jeg er overbevist om, at en arbejdsmand med 20.000-25.000 kr. om året i indtægt ikke kan for-

stå, at hans forbrug skulle være for stort. Han kan ikke forstå, at andre kan have arbejdsfri indtægter, at der er skattefri millionærer i dette land, at der spekuleres rundt omkring, og at de, der skal nedskære forbruget, er dem med de små indtægter. Det kan man ikke forlange at den almindelige befolkning skal forstå, og man kan heller ikke forlange, at vi i oppositionen skal godkende en sådan politik.

Jeg tror ikke, statsministeren helt har fået fat i, hvor alvorlig situationen i virkeligheden er. Jeg sagde i mit første indlæg, at det ikke kun var et spørgsmål om at få noget mere i timen på arbejdspladsen. Det, vi ser i øjeblikket, er en utilfredshed, som kommer fra mange, mange sider. Det, vi ser, er, at arbejderne kommer hjem med en lønningspose, som kun er halvfuld, til en hustru, som skulle have haft nogle børnetilskud, der ikke er kommet, og hvis de endelig er kommet, så er de kun kommet med et alt for lille beløb. Det er borgeren, der går forbi lejligheder, der står tomme, fordi det er ejerlejligheder, samtidig med at han ikke har tag over hovedet. Det er folkepensionisterne, som har fået forringet deres kår efter 1. januar 1970. Det er alle disse mennesker, som har koordineret deres vrede i en samlet aktion, en aktion, som giver sig udslag i strejker. Man må forstå, at det ikke kun er et spørgsmål om at få mere i timen.

Man kan sagtens føre en stram finanspolitik, men formålet med denne stramme finanspolitik er vel at få underskuddet bragt ned, og jeg tror ikke på, at man kan gå den vej ret meget længere. Jeg tror ikke, det hjælper meget, at man opsuger købekraft, når folk samtidig ikke producerer noget, fordi de strejker og skibsværfterne får annulleret ordrer — og andre ting kunne nævnes.

Det er også blevet sagt, at det offentlige må nedsætte byggetempoet, aktiviteten må ned. Også dette virker uforståeligt for den almindelige borger, når han samtidig ser bankpalæer skyde op alle vegne, samtidig ser den ene tankstation efter den anden skyde frem som paddehatte. Disse mennesker kan ikke forstå, hvorfor det netop er deres børnehaver, hvorfor det netop er deres skoler, der ikke kan blive bygget, når man har råd til alt det andet.

Alle disse ting kan selvfølgelig ikke rettes